

ВИСТУП ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ В ООН SPEECH BY PRESIDENT OF UKRAINE TO THE UNITED NATIONS

**Вельмишановний пане Президенте,
Ваші високоповажності,
Пані та панове,**

Від імені України я щиро вітаю поважного пана Мирослава Лайчака з обранням Президентом 72-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН.

Пане Президенте, Україна повністю підтримує всі шість пріоритетів, визначених Вами на наступну сесію і готова сприяти Вам у ваших благородних зусиллях.

Чимало має бути зроблено, щоб втілити в реальність наше спільне бачення світу – мирного, процвітаючого та рівного.

Виток насильства продовжує зачіпати все більше і більше країн та регіонів.

Транснаціональний тероризм, використання сили в міжнародних відносинах, розповсюдження зброї масового знищення, криза біженців, бідність, порушення прав людини та вразливість довкілля, лише декілька з тих викликів, які стоять перед нами.

Масштаб викликів вимагає нашої рішучої та спільної відповіді.

Час діяти, і ми маємо дуже вузьке вікно можливостей, щоб уникнути сповзання в безповоротний хаос.

Організація Об'єднаних Націй має бути на вістрі цього процесу.

Україна завжди виступала за необхідність реформування ООН з тим, щоб Організація відповідала вчасно та адекватно на більшість невідкладних глобальних викликів.

У цьому зв'язку, ми вітаємо зусилля, які Генеральний Секретар з першого дня свого обрання докладає для розробки і реалізації повноцінного та всеохоплюючого порядку денного реформування ООН.

Так само ми вітаємо і підтримуємо ініціативу Сполучених Штатів щодо просування ефективної і цілеспрямованої реформи Об'єднаних Націй.

Всеохоплююча реформа Ради Безпеки давно уже назріла.

Сподіваємося, що 72-а сесія Генеральної Асамблеї сповістить про новий етап у міжурядових переговорах стосовно програми реформи Ради Безпеки.

Пане Президенте,

Дозвольте скористатися з цієї нагоди та чітко заявити, що ми, в Україні, не можемо не погодитися із закликом поважати та гарантувати суверенітет у глобальному вимірі.

Цей висновок, що як ніколи на часі, було справедливо проголошено вчора з цієї трибуни.

Коли засновувалася ООН, вона задумувалася для того, щоб підтримувати мир та безпеку у світі на основі принципів поваги до суверенітету та цілісності кордонів.

Нації-засновниці, серед яких була і Україна, прагнули убезпечити світ, де поважають суверенне право вільного вибору.

Це той принцип, на сторожі якого мали бути п'ять постійних членів Ради Безпеки в ім'я сталого миру та безпеки.

Це саме той принцип, який так безцеремонно порушила проти моєї держави одна країна з цієї п'ятірки.

Це саме той принцип, який ми маємо повернути всіма засобами та інструментами, що є в наших руках.

Нью-Йорк, ООН
20 вересня 2017

І Україна – це саме те місце для інвестування у цю благородну справу в ім'я сталого миру та безпеки.

Це те, за що мільйони українців борються з початку російської агресії в 2014 році в Криму і на Донбасі.

Трирічна війна з Росією – це 10 тисяч вбитих, 7% окупованої української території, 20% української економіки – захопленої, знищеної чи просто вкраденої.

Однак, найбільш страшним у цій ситуації є те, що Кремль свідомо обрав тактику посилення людських страждань.

Окупований кримський півострів, відповідно до правозахисників, уже перетворився на територію репресій.

Хто наважиться не погодитися з Кремлем, ризикує своєю свободою і навіть життям.

Українці та кримські татари зазнають арештів навіть через публікацію в соцмережах, або, як це сталося у випадку кримського фермера Володимира Балуха в грудні 2016 року – за вивішування українського національного прапора на приватному будинку.

Тривають переслідування лідерів Меджилісу – представницького органу кримських татар, чия діяльність заборонена російською окупаційною владою.

Лише тиждень тому, Ахтем Чийгоз, заступник глави Меджилісу, був засуджений до 8 років ув'язнення за виступ проти російської окупації.

Інший заступник глави Меджилісу, Ілмі Умеров, який має серйозні проблеми зі здоров'ям, перебуває під домашнім арештом, і йому заборонено покидати Крим для лікування.

Росія безцеремонно порушує Резолюцію Генеральної Асамблеї ООН 71/205 «Стан з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь (Україна)».

Вона продовжує ігнорувати усі заклики Управління Верховного комісара з прав людини забезпечити відповідний та безперешкодний доступ до Криму для міжнародних моніторингових місій з прав людини.

Кремль не виконує також тимчасові запобіжні заходи, визначені Міжнародним Судом ООН.

Міжнародний Суд зажадав від Росії утримуватися від збереження чи накладення нових обмежень на можливість кримсько-татарської громади зберігати свої представницькі інституції, включаючи Меджиліс, і забезпечити право українських громадян на навчання українською мовою.

Така неповага Росії до міжнародних зобов'язань мусить отримати належну відповідь з боку міжнародної спільноти.

Міжнародна спільнота має уважно відстежувати ситуацію в Криму, щоб попередити новий геноцид проти кримських татар та українців, інспірований сучасними поборниками сталінської тоталітарної ідеології.

Я розраховую на підтримку вашими делегаціями ініціатив України щодо забезпечення дотримання прав людини в тимчасово окупованому Криму, зокрема наступної відповідної резолюції ГА ООН.

Ми маємо посилити міжнародний режим деокупації Криму.

Той факт, що на найвищому міжнародному рівні – Генеральній Асамблеї ООН – Росія визнана окупаційною державою доводить, що ми на правильному шляху.

Настав час створити міжнародну групу друзів українського Криму для координації наших спільних кроків та дій.

Ми розраховуємо на скоординовану та цілеспрямовану підтримку наших міжнародних партнерів.

Мілітаризація Криму є ще одним безпековим викликом, який зачіпає всю Південну та Східну Європу, а також Північну Африку та Близький Схід.

Україна рішуче засуджує численні військові навчання, які проводяться в Криму, а також біля кордонів України, особливо «Захід – 2017».

Разом із нашими сусідами і партнерами ми закликаємо Росію забезпечити повну відповідність її дій до зобов'язань в рамках Віденського документа ОБСЄ та інших міжнародних правил, що регулюють військову діяльність.

Стан дотримання прав людини та безпекова ситуація на Донбасі є не менш драматичною, ніж в Криму.

Цього року Україна ініціювала три значні спроби започаткування режиму припинення вогню – з нагоди Великодня, збору врожаю та шкільне перемир'я. Однак, російські окупаційні війська та їхні маріонетки знов їх всі порушили.

У порушення Мінських домовленостей Росія продовжує направляти регулярні сили та постачати важке озброєння та боєприпаси окупаційним військам на території окремих районів Донецької та Луганської областей.

Вона безцеремонно відкидає встановлення постійного контролю ОБСЄ над кордоном між Україною та Росією.

Питання звільнення заручників у рамках Мінського процесу зайшло в глухий кут.

Список українських заручників на Донбасі постійно зростає. Люди викрадаються навмисно. Єдиною їхньою провиною є проукраїнська позиція.

Ми пам'ятаємо про 16-річного Степана Чубенка, який був вбитий п'ятьма пострілами в голову після того, як росіяни побачили його з українською стрічкою.

Інший приклад. 63-річний теолог з Донецька, Ігор Козловський, більш, ніж два роки, перебуває у в'язниці через неправдиві обвинувачення та позбавлений можливості спілкування зі своєю сім'єю та друзями.

Росія все ще утримує щонайменше 16 українських політ'язнів на своїй території.

Серед найбільш відомих – український режисер Олег Сенцов та український журналіст Роман Сущенко.

Просто замисліться.

Крадіжка землі іншого народу ... викрадення людей ... ведення прихованої війни ... збиття цивільного літака ... поширення брехні по всьому світу – чи ця поведінка личить постійному члену Ради Безпеки?

Росія є не контрибутором міжнародної безпеки, а її найбільшою загрозою.

Сьогодні Росія, мабуть, єдина країна в світі, яка має конфлікт – гарячий, заморожений чи потенційний – майже з усіма сусідами.

Пане Президенте,

Головна проблема Донбасу в тому, що Україна та Росія прагнуть цілковито протилежного.

Україна хоче миру та відновлення суверенітету над своєю територією.

Росія хоче контролю над Україною і підриває всі зусилля, спрямовані на відновлення нашого суверенітету у рамках кордонів нашої держави.

Росія прагне обміняти мир в Україні на свободу України.

Україна ніколи не прийме таку домовленість. Не прийме її і міжнародна спільнота.

Нещодавні гібридні «миротворчі пропозиції» від Москви є ще одним прикладом справжніх амбіцій Росії, яка прагне легалізувати своїх маріонеток та заморозити конфлікт назавжди.

Ми вітатимемо будь-яку пропозицію, що принесе мир в нашу країну.

Переконані, що повноцінна миротворча операція ООН є єдиним ефективним рішенням для деескалації, захисту народу України та для наближення нас до політичного врегулювання.

Саме тому мандат миротворців повинен покривати усю окуповану територію, включаючи українсько-російський державний кордон.

Це обов'язкова умова.

Поки кордон використовується як ключовий шлях для постачання озброєння та особового складу на Донбас, доти не буде миру в моїй країні.

В основі цієї місії мають бути керівні принципи миротворчої діяльності ООН.

Одним з них є неупередженість миротворців. У такій місії нема місця для представників агресора. Вони не можуть бути її частиною за визначенням.

Наголошую, що будь-яке зловживання миротворчими інструментами ООН для закріплення наживи агресії є неприйнятним.

Якщо ми маємо можливість принести мир у серце Європи – то для цього повинні визначити правильні параметри.

Повноцінна міжнародна присутність може також допомогти нам впоратися зі зростанням терористичної діяльності на територіях, які зачепив конфлікт.

Терористичний компонент гібридної війни Росії проти України є чітко вираженим і став реальністю щоденного життя на Донбасі.

Три роки тому, світ був приголомшений збиттям в небі над Донбасом рейсу Малайзійських авіаліній МН 17 з 298-а людьми на борту.

Україна рішуче налаштована робити все можливе для притягнення до відповідальності усіх причетних до цього масового вбивства.

Тривають два розслідування – технічне та кримінальне.

Обидва виявили конкретні деталі.

Ті, хто стояв за цим жадливим злочином, прибули з Росії. Ракета була доставлена з Росії.

Смерть жертв рейсу МН17 на совісті Росії.

П'ять країн, що складають Спільну слідчу групу, вирішили притягнути до відповідальності винних за збиття МН17 у рамках нідерландської правової системи.

Цього року, Міжнародний Суд розпочав слухання у справі України проти Росії за порушення Міжнародної конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму (1999).

Ми сподіваємося, що рішення суду найвищої інстанції ООН допоможе притягнути Російську Федерацію до відповідальності за численні порушення міжнародного права та фінансування злочинів, скоєних з 2014 року.

Розраховуємо на підтримку та сприяння з боку усіх держав-членів ООН у цьому процесі.

Пане Президенте,

Протягом десятиліть, Україна була рішучим контрибутором до глобальної безпеки.

В ім'я миру та в обмін на безпекові гарантії, Україна віддала свій третій найбільший у світі ядерний арсенал.

Двадцять років потому в Україну вдерся той, хто обіцяв поважати та (якщо необхідно) захищати державні кордони України.

Тим не менш, ми залишаємося рішучими прихильниками глобального нерозповсюдження та роззброєння.

Саме тому, ми суворо засуджуємо ядерні випробування та багаторазові запуски балістичних ракет, здійснені Північною Кореєю.

Ми глибоко стурбовані постійним вилученням ресурсів, за рахунок першочергових людських потреб, задля підживлення ядерного арсеналу Пхеньяну, у поєднанні з серйозними порушеннями прав людини.

Ми рішуче виступаємо за посилення заходів, спрямованих на припинення незаконної діяльності Пхеньяну та повернення Північної Кореї у міжнародно-правове поле.

Водночас, дозвольте мені підтвердити заклик України до Ради Безпеки ООН провести детальне розслідування щодо розробки ядерних і ракетних програм Північної Кореї з метою виявлення будь-якої можливої зовнішньої допомоги Пхеньяну в цій сфері.

Ми висловлюємо наше найглибше занепокоєння у зв'язку з теперішньою ситуацією в Сирії.

Вважаємо, що повне виконання та дотримання слова і духу Женевського Комюніке 2012 року та Резолюції РБ ООН 2254 є безумовно необхідним для врегулювання конфлікту в тій країні.

Що привертає нашу особливу увагу у контексті цього кривавого конфлікту, то це використання Росією окупованого Криму як військового форпосту для проектування військової сили в Сирії.

У той час як там триває війна, велика кількість російського військового обладнання перевозиться до Сирії кораблями, що базуються в портах Криму.

Надзвичайно тривожно і те, що Африканський континент теж продовжує страждати від низки нерегульованих конфліктів.

Як непостійний член Ради Безпеки ООН, моя країна не шкодувала зусиль для підтримки Африканського континенту та збереження головних принципів міжнародного порядку – суверенітет, невтручання у внутрішні справи, верховенство права та мирне врегулювання спорів.

Як Голова Комітету, створеного Резолюцією Ради 2127, ми активно підтримували регіональні та міжнародні зусилля для стабілізації ситуації в Центральній Африканській Республіці.

З січня 2017 року Україна перебрала головування 1591 Комітету з питань Судану. Ми маємо твердий намір підтримати міжнародні зусилля з врегулювання конфлікту в Дарфурі.

Африканські країни може цілковито розраховувати на Україну як на надійного друга.

Пане Президенте,

Моя країна повністю віддана імплементації Порядку денного сталого розвитку 2030 та Цілей сталого розвитку.

Незважаючи на серйозні витрати на оборону, які сягають більше 5% ВВП, Україна продовжує здійснювати фундаментальну трансформацію - боротися з корупцією, просувати судову та правоохоронну реформи, впроваджувати децентралізацію, покращувати бізнес-можливості.

Півтора роки тому економічна ситуація в Україні була настільки складною, що ми могли лише мріяти про макроекономічну стабілізацію.

Тепер у нас є всі підстави заявити про економічне відновлення.

Серед ключових пріоритетів Порядку денного ООН у галузі розвитку 2030 в Україні – забезпечення сталого енергопостачання, забезпечення продовольчої безпеки, сприяння розвитку інновацій та стабільної інфраструктури, а також просування ефективної системи охорони здоров'я, доступної освіти та гідної праці.

Я впевнений, що жодна країна не в змозі самотужки досягти сталого розвитку без стійкого миру та безпеки.

Тому, зміцнення миру та сприяння посиленню безпеки має стати рушійною та об'єднуючою силою наших спільних зусиль з досягнення Цілей сталого розвитку.

Україна віддана нашим зобов'язанням відповідно до Паризької кліматичної угоди.

Наші наміри щодо цього питання дуже серйозні. Україна була першою європейською країною, яка віддала на зберігання свою ратифікаційну грамоту Організації Об'єднаних Націй.

Пане Президенте,

Організація Об'єднаних Націй завжди відігравала провідну роль у забезпеченні того, щоб злочини минулого ніколи не могли повторитися.

72-а сесія Генеральної Асамблеї співпадає з 85-тою річницею одного з найбільш смертоносного злочину ХХ століття – Голодомору.

Це був штучний голод в Україні в 1932-1933 роках, організований тоталітарним режимом Сталіна, який призвів до загибелі від 7 до 10 мільйонів українців.

Доктор Рафал Лемкін, автор Конвенції про запобігання та покарання злочину геноциду, прийнятої Генеральною Асамблеєю ООН в 1948 році, назвав знищення української нації «класичним прикладом геноциду».

Я закликаю держави-члени ООН прийняти власне історичне рішення про визнання Голодомору актом геноциду.

Пане Президенте,

Це час випробувань для усіх нас. Все більше людей гине у війнах та стихійних лихах. Істина затьмарена «пост-правдою». Світ знову поділений між тими, хто вірить, що свобода є необхідною, і тими, хто вважає свободу неважливою. Одна група прагне побудувати краще майбутнє. Інша – тягне нас у минуле. Настав час для тих, хто вірить у свободу, єдність. Настав час для свободи бути сильними, переконливими і переконаними. Давайте будемо такими!

Дякую за увагу.